

EFE / ALBERTO ESTÉVEZ

▶▶ Ángeles González-Sinde durant la inauguració del Fòrum Europeu d'Indústries Culturals, ahir a la Llotja de Mar de Barcelona.

INSTITUCIONS ▶ FÒRUM

La UE defensa la cultura com a font d'activitat econòmica

▶ Internet i els drets d'autor centren el Fòrum de les Indústries Culturals

NATÀLIA FARRÉ
BARCELONA

La històrica dicotomia entre cultura i negoci sembla que s'ha trencat en el panorama econòmic actual en què les indústries culturals europees suposen el 2,6 per cent del PIB de tots els països de la UE (3,9 a Espanya). Aquest dinamisme del sector va permetre, ahir, tant a la ministra espanyola de Cultura, Ángeles González-Sinde, com als màxims representants del sector de la Comissió Europea defensar la necessitat de potenciar la cultura com a font

de creativitat i d'activitat econòmica. La demanda es va fer al Fòrum Europeu d'Indústries Culturals que se celebra a Barcelona.

Els objectius de la cita són reflexionar sobre els reptes del sector -en un moment de canvi de paradigma amb la irrupció de les noves tecnologies i la globalització- i impulsar la cultura com a valor estratègic. Les conclusions es recolliran, amb les anàlisis d'experts, al *Llibre verd sobre les indústries culturals i creatives* de la Comissió Europea que es publicarà a l'abril.

Per González-Sinde, aquest impuls passa per «la posada en marxa de polítiques per aprofitar el talent» ja que «cada creador, al crear la seva obra, està generant ocupació». La ministra va posar com a exemple Gaudí, de qui va dir que «per si mateix genera més feina a Barcelona en un

EL DEBAT ALTERNATIU
«La llei d'economia sostenible és com la 'Llei Corcuera'»

▶▶ Internet i els drets d'autor també centren la (D) Evolution Summit (<http://d-evolution.fcforum.net>), l'alternativa ciutadana al Fòrum de la UE. Segons indica Simona Levi, la seva promotora, «la llei d'economia sostenible és comparable a la llei Corcuera» i respon «a la necessitat dels lobbies de controlar la xarxa per mantenir el seu model de negoci». «Nosaltres defensem el sentit primigeni dels drets d'autor com a incentiu a la creativitat, no com una finalitat recaptatòria».

dia que aquells que menyspreen els creadors». I aquesta és la «lògica», segons ella, que vertebrava el model espanyol d'accés als continguts d'internet (la llei d'economia sostenible).

CONTRA EL GRATIS TOTAL // «Una lògica que només poden témer els que s'estan enriquint sense respectar els drets dels treballadors», va afegir. Igual de contundent es va mostrar Mercedes Elvira del Palacio, subsecretària del ministeri, que va destacar que «ningú invertirà ni un cèntim en una indústria que es recolzi en el gratis total». I va puntualitzar que no es tracta de «controlar» la xarxa sinó de «retribuir els treballadors». Per Doris Pack, presidenta de la Comissió de Cultura del Parlament Europeu, l'encaix dels drets d'autor «és un dels grans temes de l'agenda d'aquest any». ≡

TEATRE ▶ REPRESENTACIÓ

Llach accentua «la dramaturgia de les ombres» a la Dansa de la Mort

▶ El cantautor torna a dirigir la famosa processó de Verges

FERRAN COSCULLUELA
VERGES

La processó de Verges (Baix Empordà), que culmina amb la *Dansa de la Mort*, tornarà a tenir dijous que ve un director artístic de luxe. Lluís Llach, retirat dels escenaris des del 2008, segueix al capdavant d'aquesta mostra teatral religiosa amb l'objectiu d'actualitzar el seu vessant dramà-

tic i escenogràfic. I si l'any passat el cantautor es va centrar en el *Misteri de la Passió*, en aquesta edició s'ha dedicat a «polir» la processó, amb l'objectiu de «dinamitzar-la» i acostar-la a l'espectador. Per aquesta raó, un dels elements que més ha vigilat és la il·luminació.

«Visualment, aquestes processons que vénen de tan lluny es justifiquen pel joc d'ombres. Perquè tota la representació tingui un cert realisme abans ho tenien més fàcil perquè la celebració coincideix amb la lluna plena i tot s'il·luminava amb

espelmes i torxes. Avui dia, amb la il·luminació elèctrica tot això es perd i queda estrany. Per això estem intentant tornar a aquesta espècie de dramaturgia de les ombres, perquè les coses siguin mòbils i no siguin del tot clares», va explicar Llach.

Aconseguir aquesta atmosfera de misteri al mig del carrer no és tan senzill, ja que no es pot deixar el poble a les fosques per motius de seguretat. L'alcalde de Verges, Marta Payeró, va recordar que l'any passat van anar a la processó unes 10.000 persones i no va poder evitar alguna

referència a l'altra apagada que va patir el poble per la nevada.

VARIACIÓ // Un altre dels eixos en què ha treballat Llach és aprofitar el valor literari d'alguns passatges que es reciten durant el viacrucis. L'artista, que va passar la seva infància a Verges, va destacar els versos que reciten els jueus que acompanyen Jesús. Uns textos antics que s'han enriquit amb aportacions de l'imaginari popular i que quedaven «ofegats» per la proximitat dels tambors dels soldats romans. Cada any participen unes 600 persones en aquesta processó i aquest any s'estrenarà una variació. «Al final, la mort acaba el seu ball agenollant-se davant Jesús baixat de la creu. És una metàfora de la seva futura resurrecció», va aclarir Llach. ≡

en 3 minuts

«Aquest és un disc menys ingenu, més conscient»

Joel Gibb

Músic

El cantant de The Hidden Cameras va dir que el seu grup feia «folk d'església gai». Avui estrena a Razzmatazz 3 (21.30 hores) el quart disc, l'eclèctic i adult 'Origin: orphan'.

NANDO CRUZ
BARCELONA

—¿Què l'atrau tant de la imatgeria religiosa i del gospel?

—Vinc d'una família molt religiosa i la música que sentia de nen era la de l'església baptista. No m'agradava anar a l'església ni aquesta música, sinó el punk. Però les coses importants de la infància broten en el que fas d'adult.

—¿Potser es va voler venjar d'aquesta música amb un nou ús?

—En els dos primers discos hi va haver una recontextualització de la música religiosa, subvertint-ne el significat per explicar altres coses. Però va ser més subconscient.

—Fins ara el seu pop sonava recarregat però lleuger. Ja no és així.

—Aquest disc té més complexitat, però es manté part de l'estil ale-

▶▶ Joel Gibb.

gre perquè algunes cançons es van gravar a les sessions d'Awoo. Aquest disc dona pistes sobre com seran els nostres futurs discos. I ja no serà tot com *The smell of our own*.

—Sona menys graciós. Més de trenta anys que de vint.

—Tinc 33 anys i el disc havia de reflectir evolució, maduresa. És menys ingenu i més conscient, sí, però això és inevitable en el quart disc de qualsevol grup.

—I comparat amb abans, parla menys de sexe i més d'amor.

—Potser sí. En aquest hi ha angoixa existencial barrejada amb amor.

—Vostè ho compon tot, però vol tenir un grup. ¿Per què?

—Econòmicament no té gaire sentit, però és més divertit i gratificant estar en escena envoltat de molts músics. ≡